

ת"פ 23887/04/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 23887-04-21 מדינת ישראל נ' פלוני
תיק חיצוני: 629844/2020

כבוד השופטת רקפת סגל מוהר	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
פלוני	נאשם

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב האישום מחמת אי קיום חובת היידוע והשימוע.

רקע

1. בתאריך 12.4.21 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של פגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981, הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982, ותקיפה סתם של בת זוג והיזק לרכוש במזיד לפי סעיפים 382(ב) ו-452 לחוק העונשין תש"ז-1977.

2. בכתב האישום נטען כי במהלך יום ה-14.5.20 ועד לשעה 01:00 ב-15.5.20, הטריד הנאשם את הגב'***, מי שהיתה בת זוגו במשך כ-4 שנים, עד כשנה וחצי לפני המועדים הנ"ל (**להלן: "המתלוננת"**), בכך שהגיע אל מקום עבודתה ואל ביתה מספר פעמים בשעות היום והלילה ובקש שתצא אליו, באמתלות שונות, על אף שהיא סרבה לעשות כן. בנוסף לכך ולאורך כל שעות היום ב-14.5.20, שלח הנאשם למתלוננת 308 הודעות טלפוניות שהכילו קללות ופניות בלשון בוטה. הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שידדה של המתלוננת הזמין משטרה למקום, הוא הוזר לבית יתקרב עוד לביתה של המתלוננת ולאחר שחזר למקום, עוכב לחקירה. עוד נטען בכתב האישום כי ביום 23.9.20, בעת שהמתלוננת היתה בדרכה ממקום עבודתה אל ביתה שבחדרה, הלך הנאשם בעקבותיה ולאחר שהיא התקשרה למוקד 100 של המשטרה, תקף אותה הנאשם בכך שהכה בערפה וגם שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה.

3. מאז הוגש כתב האישום ועד לאחרונה, נדחה מתן תשובת הנאשם לכתב האישום מעת לעת, עד שביום 1.6.22 הגישה באת כוחו את הבקשה שלפני, כי אורה על ביטול כתב האישום מחמת אי קיום חובת השימוע.

עמוד 1

נימוקי הבקשה

4. הטענה העומדת בבסיס הבקשה היא כי חרף העובדה שאחת מן העבירות המיוחסות לנאשם - פגיעה בפרטיות בדרך של בילוש או הטרדה אחרת לפי סעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות, היא עבירה מסוג פשע, נמנעה המאשימה מלשלוח לנאשם מכתב יידוע ולזמנו לשימוע בטרם התקבלה החלטתה להגיש נגדו את כתב האישום, כפי שהיה עליה לעשות בהתאם להוראת סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

תשובת המאשימה

5. תשובת המאשימה לטענת ב"כ הנאשם היא כי העבירות המיוחסות לנאשם הן עבירות של אלימות במשפחה אשר בהתאם לתקנות סדר הדין הפלילי (קביעת סוגי פשעים שלגביהם לא תחול חובת היידוע לפי סעיף 60א(א) לחוק) התשס"ה-2005, הוחרגו מן החובה לשלוח מכתב יידוע ולקיים שימוע, בשל הצורך בטיפול מהיר ואפקטיבי בעבירות מסוג זה.

6. לטענת המאשימה, התקנות מחריגות מחובת היידוע והשימוע את כל עבירות האלימות כלפי בתן זוג וכל כל עבירת פשע שנעברה במהלך ביצוען או בקשר אליהן. כתב האישום בתיק זה הוא במהותו כזה המייחס לנאשם עבירות של אלימות במשפחה, ולכן היתה המאשימה פטורה מחובת היידוע והשימוע בקשר לכל העבירות הכלולות בו.

7. לחלופין, במקרה בו יסבור בית המשפט כי היה על המאשימה לקיים את חובת היידוע והשימוע ביחס לעבירת הפשע של בילוש והטרדה לפי חוק הגנת הפרטיות, אזי תתחייב המאשימה לערוך לנאשם שימוע בדיעבד בקשר לעבירה זו, או להסירה מכתב האישום בתיק זה ולקיים לגביה לשימוע בטרם יוגש נגדו כתב אישום נפרד בגינה.

דין והכרעה

8. לאחר שבחנתי את טענת ב"כ הנאשם, נדרשתי לתשובת המאשימה ועיינתי בסעיפי החוק והתקנות הרלבנטיים למקרה זה, מסקנתי היא כי דין הבקשה להתקבל בחלקה, דהיינו באופן שבו תינתן לנאשם הזכות לשימוע בקשר לעבירה הפגיעה בפרטיות, בדיעבד.

ואלה טעמי:

א. סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, קובע כי:

"(א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע

תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן

החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי

קיימת מניעה לכך.

...

(ד) חשוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב

לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע

מהגשת כתב אישום, או מהגשת כתב אישום בעבירה פלונית;

פרקליט המדינה, פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או מי

שהם הסמיכו לכך, לפי הענין, רשאים להאריך את המועד האמור.

(ה) החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין,

מטעמים שיירשמו, כי הנסיבות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש

כתב אישום, בטרם חלפו 30 הימים ואף בטרם פנה החשוד כאמור

בסעיף קטן (ד).

...

(ט) שר המשפטים, באישור לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע

סוגי פשעים שלגביהם לא יחולו הוראות סעיף קטן (א)."

תקנות סדר הדין הפלילי (קביעת סוגי פשעים שלגביהם לא תחול חובת היידוע לפי סעיף 60א(א) לחוק) התשס"ה-2005, קובעות כי:

"הוראות סעיף 60א(א) לחוק לא יחולו על -

(1) סוגי הפשעים המפורטים להלן לפי הסעיפים שבחוק העונשין, התשל"ז-1977, המצויינים

עמוד 3

לצידם:

(א) תקיפה כלפי בן משפחה לפי סעיף 382(ב).

(ב) גרימת חבלה של ממש כלפי בן זוגו לפי סעיף 382(ג)

(2) כל עבירת פשע שנעברה במהלך ביצוע עבירה מהעבירות המנויות בפסקה (1) או בקשר אליה."

ב. כתב האישום בתיק זה כולל שני אישומים בגין עבירות שההמאשימה טוענת כי הנאשם ביצע במי שהיתה בת זוגו במשך 4 שנים קודם לכן ומשכך נחשבת לצורך העניין כ"בת משפחה". עבירת התקיפה - עבירת פשע שבהתאם להוראת התקנות לעיל פטורה מיידוע ושימוע, בוצעה ביום 23.9.20, בעוד שעבירת הפשע הנוספת של פגיעה בפרטיות, בוצעה מספר חודשים קודם לכן, במאי 2020. משכך, לא מדובר בעבירה שבוצעה במהלך ביצוע עבירת התקיפה והשאלה הדורשת הכרעה היא אפוא, האם יש לראות בה עבירה שנעברה "בקשר אליה", אם לאו.

ג. מעובדות כתב האישום עולה כי כל העבירות אותן מייחסת המאשימה לנאשם, בוצעו על רקע הקשר הזוגי שהיה בינו לבין המתלוננת ואשר הוא, ככל הנראה, התקשה להשלים עם סיומו. מכיוון שכך, אני סבורה כי הגם שניתן לראות בארועים נושאי כתב האישום מעין "מסכת עובדתית אחת" הקשורה באותו קשר זוגי, הרי שלנוכח העובדה שעבירת הפגיעה בפרטיות בוצעה מספר חודשים לפני עבירת התקיפה, קיים קושי מסוים בהתייחסות אליה כאל "עבירה שבוצעה בקשר" לעבירת התקיפה.

ד. זאת ועוד, בתשובתה לבקשה שלפני טענה המאשימה כי הרציונל העומד בבסיס החרגת העבירות של אלימות כלפי בת/זוג מחובת היידוע והשימוע הוא "הצורך בטיפול מהיר ואפקטיבי בעבירות מסוג זה". אלא, שכתב האישום בתיק זה הוגש בחודש אפריל 2021, דהיינו בחלוף כמעט שנה לאחר המועדים בהם בוצעה עבירת הפגיעה בפרטיות שהיא עבירה מסוג פשע (מאי 2020), וכפי הנראה רק בעקבות כך שהמתלוננת הגישה תלונה מאוחרת יותר, בגין עבירות התקיפה וההיזק לרכוש שבוצעו בחודש ספטמבר 2020 (גם הן - כ- 7 חודשים לפני שכתב האישום הוגש).

ה. מפני כל אלה, אני סבורה כי היה על המאשימה לקיים את חובת היידוע והשימוע בקשר לעבירת הפגיעה בפרטיות.

ו. על פי הפסיקה, מקום בו לא קוימה חובת השימוע יש להיזקק לדוקטרינת "הבטלות היחסית" שבמשפט המנהלי (ר' ע"פ 1053/13 הייכל נ' מדינת ישראל). יישום דוקטרינת הבטלות היחסית במקרים בהם נפל פגם בהחלטת המאשימה להגיש כתב אישום בשל אי קיום חובת השימוע, יכול להוביל לאחת משתי אפשרויות:

1. ביטול כתב האישום אשר משמעותו היא שהנאשם חוזר למעמד של חשוד ועריכת שימוע (ר' למשל: ת"פ (מח' - י-ם) 333/09 **מדינת ישראל נ' סיאד** ; ת"פ (מח' נצרת) 39634-06-10 **מדינת ישראל נ' ינאי**; ת"פ (מח' - מרכז) 2631-04-09 **מדינת ישראל נ' קאסם**).
2. הותרת כתב האישום על כנו, תוך מתן הוראה למאשימה לערוך שימוע בדיעבד (ר' למשל: ת"פ (מח' - ב"ש) 19755-07-12 **מדינת ישראל נ' קנרש** ; ע"פ (מח' - י-ם) 30541/06 **מדינת ישראל נ' כהן**).
- ז. אופן יישום דוקטרינת הבטלות היחסית בנוגע לפגם משפטי שנפל בפעולת הרשות, נעשה תמיד על רקע נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה (ר' **ע"פ הייכל הנ"ל**).
- בת"פ (י-ם) 50906-08-15 **מדינת ישראל נ' בן יצחק ואח'**, סקר בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד"ר א' גורדון) את העקרונות והשיקולים שהוכרו בפסיקה בהקשר הנדון, ואלו הם:
 - פגיעה בזכויות הנאשם להליך הוגן, כלומר לפתיחות מלאה של המאשימה בבחינת טענותיו בטרם תתקבל ההחלטה האם להגיש נגדו את כתב האישום, אם לאו, לשמירה על השוויון וגם על שמו הטוב ושלוות חייו של הנאשם.
 - פגיעה באינטרס הציבורי שבהעמדת עבריינים לדין, או הנזק שייגרם כתוצאה מביטול כתב האישום.
 - שיקול מוסדי "חינוכי" בקשור בהפנמת המאשימה את חובותיה בכל הנוגע לקיום זכויותיהם של חשודים ונחקרים.
- לאחר זיהוי הפגם ואומדן עוצמתו נדרש בית המשפט לבחון האם בקיום ההליך למרות הפגם יש משום פגיעה חריפה בתחושות הצדק וההוגנות והאם ניתן לרפא את הפגם באמצעים מתונים יותר מאשר ביטול האישום.
- ח. **לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, ובעיקר לאור היות הארועים כולם כאלה שנראה כי נבעו מסיום הקשר הזוגי בין הנאשם למתלוננת, אני סבורה כי עוצמת הפגם שנפל בהתנהלות המאשימה בכך שלא קיימה את חובת היידוע והשימוע בקש לעבירה של פגיעה בפרטיות תחילה, אינה גבוהה.**
- משכך, ועל מנת שלא תישלל מהנאשם הזכות לשכנע את המאשימה מדוע לא היה מקום להגיש נגדו את כתב האישום בתיק זה בגין עבירת הפגיעה בפרטיות, גם כן, הנני מורה למאשימה לאפשר לנאשם קיום שימוע בדיעבד בקשר לעבירה זו בלבד, וזאת בתוך 45 ימים מיום המצאת החלטה זו לידיה.

המאשימה תודיעני תוצאות השימוע עד ליום 6.10.22.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ת.פ. 6.10.22.

ניתנה היום, ט"ז אב תשפ"ב, 13 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.